

ter sædvanlig administrativ praksis vil myndighederne tage en sådan henvendelse op med henblik på vurdering af, om der er anledning til indgriben fra myndighedernes side.

Spørgsmål 19:

Ad besvarelsen af spørgsmål 48 (Opr. nr. Ikke optrykt) og 18: Ministeren bedes konstruere et konkret eksempel på, at

- 1) en arbejder på en kemisk virksomhed
- 2) en arbejder i en virksomhed, som anvender kemiske stoffer
- 3) en arbejder, beskæftiget med oprensning
- 4) en forbruger

vil være klageberettiget iflg. loven.

Svar:

Indledningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at omfanget af klageadgangen efter lovforslaget ikke belyser omfanget af de samlede muligheder for at øve indflydelse på lovens administration.

For det første bevirker det forhold, at en person ikke kan indbringe en truffet afgørelse for en højere instans, som nævnt i spørgsmål 18, ikke, at den pågældende er afskåret fra at rette henvendelse til den myndighed, der kan træffe afgørelse i 1. instans og dermed øve indflydelse på denne afgørelse.

For det andet vil indgreb over for anvendelsen af et bestemt kemisk stof eller produkt oftest ske ved generel regulering, f. eks. ved at det optages på en liste over farlige stoffer efter § 21. Over for sådanne generelle regelsættelser er der ingen, der er klageberettigede, men oplysninger og ønsker fra de nævnte grupper vil indgå i myndighedernes overvejelser omkring en sådan regulering. Sådanne regelsættelser fastsættes af den politisk ansvarlige minister eller den, han bemyndiger hertil.

Ser man dernæst på spørgsmålet om adgangen til at klage over konkrete afgørelser, er det som anført i besvarelsen af spørgsmål 48 (Opr. nr. Ikke optrykt) ikke på nuværende tidspunkt endelig fastlagt, hvilke typer af konkrete afgørelser der i medfør af § 56 vil kunne ankes til miljøankenævnet. Dette vil afhænge af indholdet af de øvrige bestemmelser, der skal udfærdiges i medfør af loven.

Ifølge bemærkningerne til § 56 vil klage i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis kunne indgives af den, til hvem afgørelsen er rettet, og i øvrigt af enhver, der kan antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. Det vil være miljøankenævnet, der gennem sin praksis nærmere fastlægger, hvem der er klageberettiget efter loven.

Spørgsmålet om, hvem der er klageberettiget, må altid afgøres ud fra en konkret vurdering af, om afgørelsen efter sit indhold på væsentlig måde berører klagerens forhold. Såfremt der f. eks. efter § 32 måtte være fastsat regler, hvorefter et bestemt produkt ikke må anvendes til et givet formål, (og der i disse regler er givet mulighed for dispensation og klageadgang til miljøankenævnet), og en forbruger får meddelt afslag på en ansøgning om dispensation, vil forbrugeren være klageberettiget.

Såfremt en konkret afgørelse imidlertid drejer sig om et stofs eller produkts anvendelse eller betingelserne herfor, må det på forhånd anses som lidet sandsynligt at den enkelte forbruger eller arbejder kan have en tilstrækkelig interesse i afgørelsen til at blive anset som klageberettiget. Det kan vedrørende de i punkt 1-3 nævnte arbejdere bemærkes, at disse vil kunne have en særlig interesse i kemiske stoffer og produkter i det omfang, disse stoffer og produkter anvendes på deres arbejdsplads. Denne interesse må først og fremmest varetages gennem arbejdsmiljølovgivningen. Det kan tilføjes, at der som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit VI, og i bemærkningerne til § 7 vil blive nedsat et udvalg med repræsentanter for arbejdsministeriet og miljøministeriet med den opgave at sikre koordination af afgørelser og regelsættelser.

Selv om en afgørelse kan have interesse for den helt ubestemte kreds af personer, der - direkte eller indirekte - måtte komme i forbindelse med produktet, vil det næppe være rimeligt eller administrerbart at give den enkelte adgang til at klage over en sådan afgørelse. En sådan antagelse måtte i øvrigt medføre, at alle skulle underrettes om en sådan afgørelse.

Jeg skal i denne anledning til supplerende af bemærkningerne til lovforslaget og min besvarelse af spørgsmål 18 bemærke, at der efter min opfattelse bør anvendes en rimelig, liberal praksis ved afgørelse af spørgsmål om